

Atatürküm

– Melike MELİS · 29 Ekim 2013

Okula ilk başladığım yıllarda,
koridor duvarlarında resimlerini gördüm..
Heybetiyle karşımda duruyordu. .
Gözlerimi ondan alamadım.
Dakikalarca ona baktım kimdi diye Sordum.
Okumayı yazmayı onun devrimleri sayesinde olduğunu öğrendim.
Başöğretmenimizdi.

İlk heceler..
İlk harfler..
İlk rakamlar.
İlkleri yaşıyordum, Cümleler kuruyorduk..
Onun adını yazdım, Kendi adımdan önce..
Okumaya onun hayatıyla başladım.
Mustafa Kemal Atatürk....
Selanik'te doğuşuyla başlayan bir ışık.
O ışık vatanımda varolduğu müddetçe hep parlamış..
Bir ilkokul talebesinin, liderinin kim olduğunu bilmesi ne hoş duygu..

Tarih onu anlatıyor, Şiirler ona yazılmış, Marşlar onu söylüyor..
Memleketin her yerinde onun izi var, Onu tanımaya başlıyorum.
Hayranım sana diye haykırmak geliyor içimden..
Akıllı, mücadeleci, barışsever, devrimci, asker, ileri görüşlü, lider, öğretmen, saymakla
biteremeyeceğim nitelikler bir zincir misali..
Liderimi tanımak, beni, benden alıyor,
Dünya ona hayranken, milli mücadele yılları,
yok olan Anadolu'yu tekrar soluk alır hale getirmesi, Mükemmel ötesinde,
muhteşem disipliniyle barışın askeri.
Okulda hep söylenirdi.."Atatürk bizi düşmanlardan kurtardı."
Mustafa Kemal Atatürk göndermedi.
Davetsiz olarak vatan topraklarına girildiğini güzel bir dille anlattı.
Geldikleri gibi gittiler.
Mustafa Kemal'in askerleriyle..
Mustafa Kemal'in mücadeleci Anadolu insanıyla.
Ona inanmış kadınıyla, yaşlısıyla, çocuğuyla, birlikte el ele vererek bu ana getirmeleri...

Tarihe sığmadı kısa yaşamı..
Hür bir millet bıraktı Devrimleriyle
insanı, insan kimliğine yaraşır halde yaşatmanın çabasıyla
Söylediği hiçbir cümlesi boş değildir hala dillerimizdedir. .
Okuduğumda, duyduğumda bedenimi titreten cümleler.
Bir ilkokul çocuğu ruhuyla yazdım..
Yine bir ilkokul çocuğu ruhuyla söyleyeyim.
" Atam sen ölmedin, senin ışığınla yaşıyorum, seni yaşatıyorum"

MELİKE MELİS ÖNEŞ

ANKARA / ağustos iki bin dokuz